EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 07 17
COM(2020) 323 final

2020/0145 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl tarptautinių mokėjimų Sąjungoje (kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Žmonių Europos kontekste Komisija didelį dėmesį skiria tam, kad Sąjungos teisė būtų paprastesnė ir aiškesnė siekiant, kad ji taptų suprantamesnė ir prieinamesnė piliečiams, kurie įgytų naujų galimybių ir galėtų pasinaudoti konkrečiomis jiems suteiktomis teisėmis.

   Šis tikslas nebus pasiektas, jei daug nuostatų, kurios buvo iš dalies ir dažnai iš esmės keičiamos keletą kartų, liktų išsibarsčiusios įvairiuose aktuose, ir todėl dalies jų reikėtų ieškoti pradiniame akte, o kitų – vėlesniuose keičiančiuose aktuose. Todėl siekiant surasti konkrečiu momentu galiojančias taisykles reikia atlikti tiriamąjį darbą lyginant įvairius teisės aktus.

   Dėl šios priežasties siekiant, kad teisė būtų aiški ir skaidri, svarbu kodifikuoti taisykles, kurios buvo dažnai keičiamos.

2. 1987 m. balandžio 1 d. Komisija nusprendė[1], kad visi aktai, kurie buvo iš dalies pakeisti ne daugiau nei dešimt kartų, turėtų būti kodifikuojami ir pabrėžė, kad šis reikalavimas yra minimalus bei kad Komisijos padaliniai turėtų stengtis parengti kodifikuotas tekstų, už kuriuos jie yra atsakingi, redakcijas per trumpesnį laikotarpį siekdami užtikrinti, jog jų nuostatos būtų aiškios ir lengvai suprantamos.

3. Tai buvo patvirtinta 1992 m. gruodžio mėn. Edinburgo Europos vadovų taryboje pirmininkavusios valstybės išvadose[2], pabrėžiančiose kodifikavimo, kuris konkrečiu momentu tam tikroje srityje taikomai teisei suteikia apibrėžtumo, svarbą.

   Kodifikavimas turi būti vykdomas laikantis įprastos Sąjungos aktų priėmimo tvarkos.

   1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija, atsižvelgdami į tai, kad kodifikuojamuose teisės aktuose negali būti daromi esminiai pakeitimai, sudarė tarpinstitucinį susitarimą, kuriuo nusprendė kodifikuojamiems teisės aktams taikyti pagreitinto priėmimo tvarką.

4. Šiuo pasiūlymu siekiama kodifikuoti 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001[3]. Naujas reglamentas pakeis įvairius aktus, kurių nuostatos buvo į jį įtrauktos[4]; šis pasiūlymas nekeičia kodifikuojamų teisės aktų turinio, nes jame tik sujungiami šie aktai, atliekant kodifikavimui būtinus formos pakeitimus.

5. Pasiūlymas dėl kodifikuoto teisės akto buvo parengtas remiantis preliminariu Reglamento (EB) Nr. 924/2009 ir jį iš dalies keičiančių teisės aktų konsoliduotu tekstu, kurį 24 oficialiomis kalbomis parengė Europos Sąjungos leidinių biuras naudodamas duomenų apdorojimo sistemą. Kadangi straipsniams suteikiami nauji numeriai, kodifikuoto reglamento II priede nurodomas buvusių ir naujų straipsnių numerių atitikimas.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Žr. Išvadų 3 priedo A dalį.
3 Įtrauktas į 2020 m. teisės aktų leidybos programą.
4 Žr. šio pasiūlymo I priedą.

↓ 924/2009 (pritaikytas)

2020/0145 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl tarptautinių mokėjimų ⌦ Sąjungoje ⌫ (kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos ⌦ 114 straipsnio 1 dalį ⌫,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę[5],

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[6],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

↓

(1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009[7] buvo keletą kartų iš esmės keičiamas[8]. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;

↓ 924/2009 1 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

~~(2)~~ siekiant užtikrinti sklandų vidaus rinkos veikimą ir palengvinti tarptautinę prekybą ⌦ Sąjungoje ⌫, labai svarbu, kad už tarptautinius mokėjimus eurais ⌦ imami mokesčiai ⌫ būtų tokie patys, kaip ir už atitinkamus mokėjimus valstybėje narėje.

↓ 924/2009 5 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(3) mokėjimo priemonėms, kurios daugiausia arba visada egzistuoja popierine forma – pavyzdžiui, čekiams – vis dar nerekomenduojama taikyti ⌦ vienodų mokesčių ⌫

[5] OL C […], […], p. […].

[6] OL C […], […], p. […].

[7] 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).

[8] Žr. I priedą.

principo, nes dėl savo pobūdžio jos nėra apdorojamos taip veiksmingai kaip elektroniniai mokėjimai;

↓ 924/2009 6 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(4) ⌦ vienodų mokesčių ⌫ principas turėtų būti taikomas mokėjimams, kurie pradėti arba baigti vykdyti popieriuje arba grynaisiais pinigais, jei mokėjimo vykdymo grandinėje jie atliekami elektroniniu būdu, išskyrus čekius, taip pat visiems tiesiogiai ar netiesiogiai su mokėjimo operacija ⌦ susijusiems mokesčiams ⌫, įskaitant su sutartimi ⌦ susijusius mokesčius ⌫. ⌦ Sąjungoje ⌫ vykdomoms nacionalinių ir tarptautinių mokėjimo operacijoms ⌦ taikomi netiesioginiai mokesčiai ⌫, įskaitant atlyginimą už nuolatinio mokėjimo nurodymo parengimą ar atlyginimą už naudojimąsi mokėjimo kortele arba debeto ar kredito kortele, turėtų būti vienodi;

↓ 924/2009 7 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(5) siekiant užkirsti kelią mokėjimų rinkų susiskirstymui, tikslinga taikyti ⌦ vienodų mokesčių ⌫ principą. Tuo tikslu kiekvienai tarptautinių mokėjimų kategorijai turėtų būti nustatomas nacionalinis mokėjimas, pasižymintis tomis pačiomis arba labai panašiomis, ypatybėmis, kaip ir tarptautinis mokėjimas. Tarptautinį mokėjimą atitinkančiam nacionaliniam mokėjimui nustatyti turėtų būti įmanoma naudoti, *inter alia*, šiuos kriterijus: mokėjimo iniciavimo, vykdymo ir užbaigimo būdas, automatizavimo laipsnis, mokėjimo garantija, kliento statusas ir ryšys su mokėjimo paslaugų teikėju, arba naudojama mokėjimo priemonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366[9] 4 straipsnio 14 punkte. Šis kriterijų sąrašas neturėtų būti laikomas baigtiniu;

↓ 924/2009 8 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(6) kompetentingos institucijos kai, jų manymu, reikia, turėtų paskelbti atitinkamų mokėjimų nustatymo gaires. Komisija, kuriai prireikus padeda Mokėjimų komitetas ⌦ , įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB 85 straipsnio 1 dalį[10] ⌫, turėtų teikti kompetentingoms institucijoms tinkamus nurodymus ir pagalbą;

↓ 2019/518 4 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(7) siekiant palengvinti vidaus rinkos veikimą ir ⌦ vengti ⌫ tarptautinių mokėjimų eurais nelygybės tarp euro zonos ir euro zonai nepriklausančių valstybių narių

---

[9] 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

[10] 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

mokėjimo paslaugų vartotojų, būtina užtikrinti, kad mokesčiai už tarptautinius mokėjimus eurais Sąjungoje būtų suderinti su mokesčiais už atitinkamus nacionalinius mokėjimus, atliekamus nacionaline valstybės narės, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjai siūlo savo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojams, valiuta. Mokėjimo paslaugų teikėjas laikomas esančiu valstybėje narėje, kurioje jis teikia savo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojui;

↓ 2019/518 5 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(8) mokesčiai už valiutos keitimą sudaro didelę dalį tarptautinių mokėjimų kainos, kai mokėtojo valstybėje narėje ir gavėjo valstybėje narėje naudojamos skirtingos valiutos. Pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 45 straipsnį reikalaujama užtikrinti mokesčių ir taikomo valiutos keitimo kurso skaidrumą, tos direktyvos 52 straipsnio 3 dalyje nurodomi informacijos, susijusios su mokėjimo operacijomis, kurioms taikoma bendroji sutartis, reikalavimai ir tos direktyvos 59 straipsnio 2 dalyje nurodyti valiutos keitimo paslaugas teikiančių šalių informacijos teikimo bankomate arba pardavimo vietoje reikalavimai. Būtina ⌦ nustatyti ⌫ papildomas priemones, kuriomis vartotojai būtų apsaugomi nuo per didelių mokesčių už valiutos keitimo paslaugas ir kuriomis būtų užtikrinama, kad vartotojams būtų suteikta reikiama informacija, kad jie pasirinktų geriausią valiutos keitimo variantą;

↓ 2019/518 6 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(9) ⌦ tos ⌫ priemonės turėtų būti tikslingos, pakankamos ir ekonomiškai efektyvios. Tačiau tais atvejais, kai mokėtojui bankomate arba pardavimo vietoje pateikiama skirtingų valiutos keitimo variantų, pateikta informacija mokėtojui turėtų suteikti galimybę juos palyginti ir priimti informacija pagrįstą sprendimą;

↓ 2019/518 7 konstatuojamoji dalis

(10) kad būtų galima palyginti, visi kortele grindžiamų mokėjimų valiutos keitimo mokesčiai turėtų būti pateikiami vienodai, t. y. kaip naujausio Europos Centrinio Banko (ECB) paskelbto pagrindinio užsienio valiutos ir euro keitimo kurso procentinis antkainis. Antkainis galėtų būti pagrįstas iš dviejų ECB keitimo kursų išvestu kursu, jei keičiamos dvi ne euro valiutos;

↓ 2019/518 8 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(11) laikydamiesi Direktyvoje (ES) 2015/2366 nustatytų reikalavimų teikti bendrojo pobūdžio informaciją apie valiutos keitimo mokesčius, valiutos keitimo paslaugų teikėjai privalo pateikti informaciją apie valiutos keitimo mokesčius prieš inicijuojant mokėjimo operaciją. Valiutos keitimo paslaugas teikiančios šalys bankomate arba pardavimo vietoje turėtų pateikti aiškią ir prieinamą informaciją apie jų taikomus tokių paslaugų mokesčius, pavyzdžiui, pateikdamos kainoraštį prie langelio arba skaitmeniniu būdu terminaluose, arba, kai perkama internetu, ekrane. Kartu su Direktyvos (ES) 2015/2366 59 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, tos šalys prieš

mokėjimo inicijavimą turėtų pateikti aiškią informaciją, kokia suma bus sumokėta gavėjui jo naudojama valiuta ir kokią sumą turi sumokėti mokėtojas jo sąskaitos valiuta. Suma, kuri bus sumokėta gavėjo naudojama valiuta, turėtų būti perkamų prekių ⌦ ar ⌫ paslaugų kaina ir ji gali būti nurodoma patvirtinant mokėjimą, o ne mokėjimo terminale. Gavėjo naudojama valiuta paprastai yra vietos valiuta, tačiau pagal sutarties laisvės principą kai kuriais atvejais gali būti kita Sąjungos valiuta. Bendrą sumą, kurią mokėtojas turi sumokėti savo sąskaitos valiuta, turėtų sudaryti prekių arba paslaugų kaina ir valiutos keitimo mokesčiai. Be to, abi sumos turėtų būti nurodytos kvite arba kitoje patvariojoje laikmenoje;

↓ 2019/518 9 konstatuojamoji dalis

(12) kiek tai susiję su Direktyvos (ES) 2015/2366 59 straipsnio 2 dalimi, kai valiutos keitimo paslauga siūloma bankomate arba pardavimo vietoje, mokėtojui turėtų būti suteikta galimybė atsisakyti tos paslaugos ir mokėti gavėjo naudojama valiuta;

↓ 2019/518 10 konstatuojamoji dalis

(13) siekiant sudaryti sąlygas mokėtojams palyginti valiutos keitimo variantų mokesčius bankomate arba pardavimo vietoje, mokėtojų mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų ne tik pateikti visapusiškai palyginamą informaciją apie taikomus valiutos keitimo mokesčius pagal bendrosios sutarties sąlygas, bet ir aiškiai ir lengvai suprantama forma viešai ją paskelbti visiems lengvai prieinamoje elektroninėje erdvėje, visų pirma savo vartotojams skirtose svetainėse, internetinės bankininkystės puslapiuose ir mobiliosios bankininkystės programėlėse. Tai leistų sukurti palyginimo svetaines, kad vartotojams būtų lengviau palyginti kainas keliaujant arba perkant užsienyje. Be to, mokėtojų mokėjimo paslaugų teikėjai mokėtojams turėtų priminti apie taikomus valiutos keitimo mokesčius, kai kortele grindžiama mokėjimo operacija atliekama kita valiuta, pasitelkdami plačiai ir lengvai prieinamus elektroninių ryšių kanalus, pavyzdžiui, SMS pranešimus, e. paštą arba aktyviuosius pranešimus, siunčiamus per mokėtojo mobiliosios bankininkystės programėlę. Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų susitarti su mokėjimo paslaugų vartotojais dėl elektroninių ryšių kanalo, kuriuo jie teiks informaciją apie valiutos keitimo mokesčius, atsižvelgdami į efektyviausią kanalą mokėtojui pasiekti. Mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat turėtų tenkinti mokėjimo paslaugų vartotojų prašymus nesiųsti jiems elektroninių pranešimų, kuriuose teikiama informacija apie valiutos keitimo mokesčius;

↓ 2019/518 11 konstatuojamoji dalis

(14) periodiniai priminimai yra tinkami tais atvejais, kai mokėtojas praleidžia užsienyje daugiau laiko, pavyzdžiui, kai vyksta į komandiruotę arba studijuoja užsienyje, arba kai mokėtojas reguliariai naudoja kortelę pirkdamas internetu vietos valiuta. Įpareigojimais teikti tokius priminimus būtų užtikrinama, kad mokėtojas būtų informuotas apie skirtingus valiutos keitimo variantus;

↓ 924/2009 9 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(15) svarbu sudaryti mokėjimo paslaugų teikėjams lengvesnes sąlygas atlikti tarptautinius mokėjimus. Tuo tikslu turėtų būti skatinamas standartizavimas, visų pirma tarptautinio ⌦ mokėjimo ⌫ sąskaitos numerio ⌦ identifikatoriaus ⌫ (IBAN) ir ⌦ bendrovės ⌫ identifikavimo kodo (BIC) naudojimas. Todėl yra tikslinga, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pateiktų mokėjimo paslaugų vartotojams atitinkamos sąskaitos IBAN ir BIC;

↓ 924/2009 10 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(16) Kad mokėjimų balanso statistiniai duomenys ⌦ Bendroje mokėjimų eurais erdvėje (SEPA) ⌫ būtų teikiami nuosekliai, laiku ir veiksmingai, taip pat reikėtų užtikrinti, kad ir toliau būtų įmanoma surinkti laisvai prieinamus mokėjimų duomenis, kaip antai IBAN, BIC ir operacijos suma arba pagrindiniai apibendrinti mokėjimų įvairiomis mokėjimo priemonėmis duomenys, jei duomenų rinkimo procesas netrikdo automatinio mokėjimo apdorojimo ir galėtų būti visiškai automatizuotas. Šis reglamentas neturi įtakos pareigai teikti duomenis kitais politikos tikslais, pavyzdžiui, pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos arba mokesčių mokėjimo tikslais;

↓ 924/2009 14 konstatuojamoji dalis

(17) kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai, kad jos galėtų veiksmingai atlikti stebėsenos pareigas ir imtis visų būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai laikytųsi šio reglamento;

↓ 924/2009 15 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(18) tam, kad būtų užtikrinamos teisių gynimo galimybės ⌦ tais atvejais, kai neteisingai taikomas šis reglamentas ⌫, valstybės narės turėtų ⌦ nustatyti ⌫ tinkamas ir veiksmingas skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo ginčų nagrinėjimui. Be to, svarbu, kad būtų paskirtos kompetentingos institucijos ir neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo įstaigos;

↓ 924/2009 16 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(19) svarbu užtikrinti, kad kompetentingos institucijos ir neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo įstaigos aktyviai bendradarbiautų ⌦ Sąjungoje ⌫, siekdamos sklandžiai ir laiku išspręsti su šiuo reglamentu susijusius tarptautinius ginčus. Toks bendradarbiavimas galėtų vykti informacijos, susijusios su teise ar teismine praktika jų jurisdikcijose, mainų forma, arba, prireikus, skundų ir teisių gynimo procedūrų perdavimo ar perėmimo forma;

↓ 924/2009 17 konstatuojamoji dalis

(20) reikia, kad valstybės narės už šio reglamento pažeidimus nacionalinės teisės aktuose nustatytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas;

↓ 924/2009 18 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(21) akivaizdu, kad būtų labai naudinga šį reglamentą taikyti ir kitoms nei euro valiutoms, visų pirma atsižvelgiant į tokių mokėjimų skaičių. Todėl siekiant sudaryti valstybėms narėms, kurių valiuta nėra euro, galimybes išplėsti šio reglamento taikymo sritį tarptautiniams mokėjimams, atliekamiems jų nacionaline valiuta, turėtų būti ⌦ nustatyta ⌫ pranešimo procedūra;

↓ 2019/518 12 konstatuojamoji dalis

(22) Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą dėl taisyklės, pagal kurią suvienodinami mokesčiai už tarptautinius mokėjimus eurais ir nacionalines operacijas nacionaline valiuta, taikymo ir šiame reglamente nustatytų reikalavimų teikti su valiutos keitimu susijusią informaciją veiksmingumo. Komisija turėtų išnagrinėti ir kitas galimybes (taip pat techninį įgyvendinamumą pasinaudoti tomis galimybėmis) taikyti vienodų mokesčių taisyklę visoms Sąjungos valiutoms ir dar labiau padidinti valiutos keitimo mokesčių skaidrumą ir palyginamumą, taip pat galimybę leisti keisti valiutą arba neleisti kitoms šalims, kurios nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas;

↓ 924/2009 22 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(23) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ⌦ , o ⌫ ir dėl veiksmų masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti ⌦ Sąjungos lygmeniu ⌫, laikydamasi ⌦ Europos Sąjungos ⌫ sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo ⌦ Sąjunga ⌫ gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

↓ 924/2009

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

↓ 518/2019 1 str. 1 p. a pap.

1. Šiuo reglamentu nustatomos tarptautinių mokėjimų ir valiutos keitimo mokesčių skaidrumo Sąjungoje taisyklės.

↓ 924/2009

2. Šis reglamentas taikomas tarptautiniams mokėjimams pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 nuostatas, kurie atliekami eurais arba pagal 13 straipsnį apie savo sprendimą taikyti šį reglamentą savo nacionalinei valiutai pranešusių valstybių narių nacionaline valiuta.

↓ 518/2019 1 str. 1 p. b pap.

Nepaisant šios dalies pirmos pastraipos, 4 ir 5 straipsniai taikomi nacionaliniams ir tarptautiniams mokėjimams, kurie atliekami eurais arba kita nei euro valstybės narės nacionaline valiuta ir apima valiutos keitimo paslaugą.

↓ 924/2009 (pritaikytas)

3. Šis reglamentas netaikomas mokėjimams, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai atlieka savo sąskaita arba kitų mokėjimo paslaugų teikėjų vardu.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos tokios sąvokų apibrėžtys**:**

(1) tarptautinis mokėjimas – elektroniniu būdu atliekama mokėjimo operacija, inicijuota mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra skirtingose valstybėse narėse;

(2) nacionalinis mokėjimas – elektroninė mokėjimo operacija, inicijuota mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra toje pačioje valstybėje narėje;

(3) mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, nesant mokėjimo sąskaitos, fizinis arba juridinis asmuo, kuris pateikia mokėjimo nurodymą;

(4) gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas gavėjas lėšų, kurios buvo mokėjimo operacijos dalykas;

(5) mokėjimo paslaugų teikėjas – bet ⌦ kurie ⌫ Direktyvos (ES) 2015/2366 1 straipsnio 1 dalyje ⌦ nurodytų kategorijų juridiniai asmenys ⌫ ir tos direktyvos

32 straipsnyje nurodyti fiziniai ar juridiniai asmenys, išskyrus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES[11] 2 straipsnio 5 dalies 4-23 punktuose išvardytas institucijas, kurios naudojasi tuo, kad valstybė narė pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 2 straipsnio 5 dalį taiko išimtį;

(6) mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;

(7) mokėjimo operacija – mokėtojo arba gavėjo ar per gavėją inicijuotas veiksmas, kai lėšos įmokamos, pervedamos arba išimamos neatsižvelgiant į mokėtojo ir gavėjo pareigas, kuriomis grindžiama operacija;

(8) mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;

↓ 2019/518 1 str. 2 p.

(9) mokestis – tiesiogiai arba netiesiogiai su mokėjimo operacija susijusi suma, kuria mokėjimo paslaugų teikėjas apmokestina mokėjimo paslaugų vartotoją, arba suma, kuria mokėjimo paslaugos teikėjas arba valiutos keitimo paslaugas teikianti šalis apmokestina mokėjimo paslaugos vartotoją pagal direktyvos (ES) 2015/2366 59 straipsnio 2 dalį už valiutos keitimo paslaugą, arba abi tos sumos drauge;

↓ 260/2012 17 str. 1 p.

(10) lėšos – banknotai ir monetos, pinigai sąskaitoje ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB[12] 2 straipsnio 2 dalyje;

↓ 924/2009 (pritaikytas)

(11) vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesine veikla;

(12) mikroįmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu turi Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB[13] priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžtos įmonės statusą;

(13) tarpbankinis mokestis – tarp mokėtojo ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjų mokamas mokestis už kiekvieną tiesioginio debeto operaciją;

(14) tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu;

---

[11] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

[12] 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

[13] 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

(15) tiesioginio debeto schema – tiesioginio debeto operacijoms vykdyti naudojamų taisyklių, procedūrų ir standartų, dėl kurių buvo sutarta mokėjimo paslaugų teikėjų, rinkinys.

3 straipsnis

Tarptautinių mokėjimų ir atitinkamų nacionalinių mokėjimų ⌦ mokesčiai ⌫

↓ 518/2019 1 str. 3 p. a pap.

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas už tarptautinius mokėjimus eurais iš mokėjimo paslaugų vartotojo ima tokius pačius mokesčius, kokius tas mokėjimo paslaugų teikėjas imtų už tos pačios vertės atitinkamus nacionalinius mokėjimus valstybės narės, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas yra, nacionaline valiuta.

↓ 518/2019 1 str. 3 p. b pap.

2. Mokėjimo paslaugų teikėjas už tarptautinius mokėjimus valstybės narės, kuri pagal 13 straipsnį pranešė apie savo sprendimą šį reglamentą taikyti ir savo nacionalinei valiutai, nacionaline valiuta iš mokėjimo paslaugų vartotojo ima tokius pačius mokesčius, kokius tas mokėjimo paslaugų teikėjas imtų iš mokėjimo paslaugų vartotojų už tos pačios vertės atitinkamus nacionalinius mokėjimus ta pačia valiuta.

↓ 924/2009 (pritaikytas)

3. Šio straipsnio 1 dalies tikslais apskaičiuodamas ⌦ mokesčių ⌫ už tarptautinį mokėjimą dydį, mokėjimo paslaugų teikėjas nustato atitinkamą nacionalinį mokėjimą.

Tais atvejais, kai, kompetentingų institucijų nuomone, to reikia, jos paskelbia atitinkamų nacionalinių mokėjimų nustatymo gaires. Kompetentingos institucijos aktyviai bendradarbiauja su pagal Direktyvos 2007/64/EB 85 straipsnio 1 dalį įsteigtu Mokėjimų komitetu, siekdamos užtikrinti atitinkamų nacionalinių mokėjimų nustatymo gairių nuoseklumą.

↓ 518/2019 1 str. 3 p. d pap.

4. 1 ir 2 dalys netaikomos valiutos keitimo mokesčiams.

↓ 518/2019 1 str. 4 p.

4 straipsnis

Mokesčiai už valiutos keitimą kortele grindžiamų operacijų atveju

1. Teikdami informaciją apie valiutos keitimo mokesčius ir taikomą keitimo kursą pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 45 straipsnio 1 dalį, 52 straipsnio 3 dalį ir 59 straipsnio 2 dalį mokėjimo paslaugų teikėjai ir bankomate arba pardavimo vietoje valiutos keitimo paslaugas teikiančios šalys, kaip nurodyta tos direktyvos 59 straipsnio 2 dalyje, pateikia visus valiutos keitimo mokesčius kaip naujausio Europos Centrinio Banko (ECB) paskelbto pagrindinio užsienio valiutos ir euro keitimo kurso procentinį antkainį. Tas antkainis nurodomas mokėtojui prieš jam inicijuojant mokėjimo operaciją.

2. Mokėjimo paslaugos teikėjas taip pat viešai paskelbia 1 dalyje nurodytus antkainius aiškiai ir lengvai suprantama forma visiems lengvai prieinamoje elektroninėje erdvėje.

3. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, valiutos keitimo paslaugą bankomate arba pardavimo vietoje teikianti šalis prieš inicijuojant mokėjimo operaciją pateikia mokėtojui tokią informaciją:

a) sumą, kuri bus sumokėta gavėjui jo naudojama valiuta;

b) sumą, kurią turi sumokėti gavėjas jo naudojama valiuta.

4. Valiutos keitimo paslaugas bankomate arba pardavimo vietoje teikianti šalis 1 dalyje nurodytą informaciją aiškiai pateikia bankomate arba pardavimo vietoje. Prieš inicijuojant mokėjimo operaciją ta šalis taip pat informuoja mokėtoją apie galimybę mokėti gavėjo naudojama valiuta ir atitinkamai leisti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui keisti valiutą. 1 ir 3 dalyse nurodyta informacija mokėtojui tai pat pateikiama patvariojoje laikmenoje po mokėjimo operacijos inicijavimo.

5. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojui siunčia elektroninį pranešimą su 1 dalyje nurodyta informacija apie kiekvieną mokėjimo kortelę, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas išdavė mokėtojui ir kuri yra susijusi su ta pačia sąskaita, nepagrįstai nedelsdamas po to, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą dėl pinigų išėmimo iš bankomato arba dėl mokėjimo pardavimo vietoje bet kuria Sąjungos valiuta, kuri skiriasi nuo mokėtojo sąskaitos valiutos.

Nepaisant pirmos pastraipos, kai išsiunčiamas toje pastraipoje nurodytas elektroninis pranešimas, toks pat pranešimas vėliau siunčiamas pakartotinai kiekvieną mėnesį, kurį mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas iš mokėtojo gauna mokėjimo nurodymą ta pačia valiuta.

6. Mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria su mokėjimo paslaugų vartotoju dėl plačiai prieinamo ir pasiekiamo elektroninių ryšių kanalo arba kanalų, kuriais mokėjimo paslaugų teikėjas siųs 5 dalyje nurodytą pranešimą.

Mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo mokėjimo paslaugų vartotojams galimybę atsisakyti 5 dalyje nurodytų elektroninių pranešimų.

Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti visos 5 dalies ir šios dalies arba kai kurių jų nuostatų netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.

7. Šiame straipsnyje nurodyta informacija teikiama nemokamai ir neutraliu bei suprantamu būdu.

↓ 518/2019 1 str. 5 p.

5 straipsnis

Mokesčiai už valiutos keitimą kredito pervedimų atveju

1. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas siūlo mokėtojui valiutos keitimo paslaugą, susijusią su kredito pervedimu, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 24 punkte, ir kai ta paslauga inicijuojama tiesiogiai internete, naudojantis interneto svetaine arba mokėjimo paslaugos teikėjo mobiliosios bankininkystės programėle, mokėjimo paslaugos teikėjas atsižvelgdamas į tos direktyvos 45 straipsnio 1 dalį ir 52 straipsnio 3 dalį prieš inicijuojant mokėjimo operaciją informuoja mokėtoją aiškiu, neutraliu ir suprantamu

būdu ir nurodo apskaičiuotus kredito pervedimui taikomus valiutos keitimo paslaugos mokesčius.

2. Prieš inicijuojant mokėjimo operaciją mokėjimo paslaugos teikėjas mokėtojui aiškiu, neutraliu ir suprantamu būdu nurodo bendrą apskaičiuotą kredito pervedimo sumą mokėtojo sąskaitos valiuta, įskaitant visus taikomus mokesčius už operaciją ir mokesčius už valiutos keitimą. Mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat nurodo apskaičiuotą sumą, kuri bus pervesta gavėjui jo naudojama valiuta.

↓ 924/2009 (pritaikytas)

6 straipsnis

Mokėjimų automatizavimo supaprastinimo priemonės

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas prireikus praneša mokėjimo paslaugų vartotojui mokėjimo paslaugų vartotojo ⌦ tarptautinį mokėjimo sąskaitos numerio identifikatorių ⌫ (IBAN) ir mokėjimo paslaugų teikėjo ⌦ bendrovės identifikavimo kodą ⌫ (BIC).

Be to, mokėjimo paslaugų teikėjas prireikus sąskaitos išrašuose arba jų priede nurodo mokėjimo paslaugų vartotojo IBAN ir mokėjimo paslaugų teikėjo BIC.

Mokėjimo paslaugų teikėjas nemokamai teikia mokėjimo paslaugų vartotojui pagal šią dalį reikalaujamą informaciją.

↓ 260/2012 17 str. 3 p. b pap. (pritaikytas)

2. Be 3 straipsnio 1 dalyje minimų ⌦ mokesčių ⌫, mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti papildomus ⌦ mokesčius ⌫ iš mokėjimo paslaugų vartotojo, kai tas vartotojas nurodydamas mokėjimo paslaugų teikėjui atlikti tarptautinį mokėjimą nepateikia mokėjimo sąskaitos kitoje valstybėje narėje IBAN ir, jei reikia, susijusio BIC mokėjimo sąskaitai kitoje valstybėje narėje pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 260/2012[14]. Tie ⌦ mokesčiai ⌫ turi būti pagrįstas ir atitikti išlaidas. Dėl to atlyginimo susitaria mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas. Mokėjimo paslaugų teikėjas iš anksto, iki mokėjimo paslaugų vartotojo įsipareigojimo pagal tokį susitarimą, informuoja mokėjimo paslaugų vartotoją apie papildomo atlyginimo dydį.

↓ 924/2009 (pritaikytas)

3. Prireikus atsižvelgiant į konkrečios mokėjimo operacijos pobūdį, visose sąskaitose faktūrose už prekes ir paslaugas ⌦ Sąjungoje ⌫, prekių tiekėjas ir paslaugų teikėjas, kuris gauna į šio reglamento taikymo sritį patenkančius mokėjimus, savo klientams nurodo savo IBAN ir savo mokėjimo paslaugų teikėjo BIC.

---

[14] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012 2012 m. kovo 14 d. kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

7 straipsnis

Pareiga teikti mokėjimų balanso duomenis

↓ 260/2012 17 str. 4 p. (pritaikytas)

1. Valstybės narės panaikina nacionalinės teisės aktuose įtvirtintas mokėjimo paslaugų teikėjų pareigas teikti atsiskaitymais grindžiamus mokėjimų balanso statistinius duomenis, susijusius su jų klientų mokėjimo operacijomis.

↓ 924/2009 (pritaikytas)

2. Nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, valstybės narės gali rinkti apibendrintus duomenis arba kitą susijusią laisvai prieinamą informaciją, jei toks rinkimas neturi įtakos nenutrūkstamam mokėjimų vykdymui, o mokėjimo paslaugų teikėjai jį gali visiškai automatizuoti.

8 straipsnis

Kompetentingos institucijos

Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, atsakingas už šio reglamento laikymosi užtikrinimą.

Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai visus su ⌦ kompetentingomis ⌫ institucijomis ⌦ , apie kurias pranešta pagal Reglamento (EB) Nr. 924/2009 9 straipsnio antrą pastraipą, ⌫ susijusius pasikeitimus.

Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos veiksmingai stebėtų, kaip laikomasi šio reglamento, ir imtųsi visų priemonių, kurių reikia norint užtikrinti tokį laikymąsi.

9 straipsnis

Skundų nagrinėjimo procedūros dėl tariamų šio reglamento pažeidimų

1. Valstybės narės nustato procedūras, kurios leidžia mokėjimo paslaugų vartotojams arba kitoms suinteresuotosioms šalims kompetentingoms institucijoms pateikti skundus dėl mokėjimo paslaugų teikėjų tariamai padarytų šio reglamento nuostatų pažeidimo.

2. Atitinkamais atvejais, nepažeisdamos teisės kreiptis į teismą pagal nacionalinę proceso teisę, kompetentingos institucijos skundą pateikusią šalį informuoja apie pagal 10 straipsnį nustatytas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras.

10 straipsnis

Neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros

1. Valstybės narės nustato tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras mokėjimo paslaugų vartotojų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl pagal šį reglamentą kylančių teisių ir pareigų spręsti. Tais tikslais valstybės narės, kai tinkama, paskiria ⌦ kompetentingas ⌫ įstaigas, arba įsteigia naujas įstaigas.

2. Valstybės narės Jos nedelsdamos praneša Komisijai visus su įstaigomis ⌦ , apie kurias pranešta pagal Reglamento (EB) Nr. 924/2009 11 straipsnio 2 dalį, ⌫ susijusius pasikeitimus.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šis straipsnis taikomas tik tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojai yra vartotojai arba mikroįmonės. Tokiu atveju valstybės narės atitinkamai informuoja Komisiją.

11 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

8 ir 10 straipsniuose nurodytos įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos ir už neteisminį skundų nagrinėjimą bei teisių gynimą atsakingos įstaigos aktyviai ir operatyviai bendradarbiauja spręsdamos tarptautinius ginčus. Valstybės narės užtikrina, kad toks bendradarbiavimas būtų vykdomas.

12 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų ⌦ , taikomų pažeidus šį reglamentą, ⌫ taisykles ir imasi visų būtinų ⌦ priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. ⌫. ⌦ Numatytos ⌫ sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir ⌦ atgrasomos ⌫. Valstybės narės ⌦ nedelsdamos ⌫ praneša Komisijai apie bet kokius pakeitimus ⌦ , susijusius su taisyklėmis ir priemonėmis, apie kurias pranešta pagal Reglamento (EB) Nr. 924/2009 13 straipsnį ⌫.

13 straipsnis

Taikymas kitoms nei euro valiutoms

Valstybė narė, kurios valiuta nėra euro ir kuri nusprendžia išplėsti šio reglamento taikymą savo nacionalinei valiutai, atitinkamai praneša apie tai Komisijai. Tas pranešimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Šio reglamento taikymo išplėtimas įsigalioja po 14 dienų nuo tokio paskelbimo.

🡻 518/2019 1 str. 6 p. (pritaikytas)

14 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip 2022 m. balandžio 19 d. pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ir poveikio ataskaitą, kurioje visų pirma pateikiama:

a) įvertinimas, kokiu būdu mokėjimo paslaugų teikėjai taiko šio reglamento, 3 straipsnį;

b) nacionalinių ir tarptautinių mokėjimų nacionalinėmis valstybių narių valiutomis ir eurais apimties ir mokesčių už juos raidos įvertinimas per laikotarpį nuo Europos

Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/518[15] priėmimo dienos ⌦, tai yra 2019 m. kovo 19 d. ⌫;

c) šio reglamento 3 straipsnio poveikio įvertinimas tiek mokėtojų, tiek gavėjų mokamų mokesčių už valiutos keitimą ir kitų su mokėjimo paslaugomis susijusių mokesčių raidai;

d) šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies dalinio keitimo apskaičiuoto poveikio įvertinimas įtraukiant visas valstybių narių valiutas;

e) įvertinimas, kaip valiutos keitimo paslaugų teikėjai taiko informacijos teikimo reikalavimus, nurodytus šio reglamento 4 ir 5 straipsniuose ir nacionalinės teisės aktuose, kuriais įgyvendinama Direktyvos (ES) 2015/2366 45 straipsnio 1 dalis, 52 straipsnio 3 dalis ir 59 straipsnio 2 dalis, ir ar tos taisyklės padidino su valiutos keitimo mokesčiais susijusį skaidrumą;

f) įvertinimas, ar valiutos keitimo paslaugų teikėjai susidūrė su sunkumais, praktiškai taikydami reikalavimus, nurodytus šio reglamento 4 ir 5 straipsniuose ir nacionalinės teisės aktuose, kuriais įgyvendinama Direktyvos (ES) 2015/2366 45 straipsnio 1 dalis, 52 straipsnio 3 dalis ir 59 straipsnio 2 dalis, ir, jei taip, kokiu mastu;

g) ryšių kanalų ir technologijų, kuriais naudojasi arba gali naudotis valiutos keitimo paslaugų teikėjai ir kurie gali dar labiau padidinti valiutos keitimo mokesčių skaidrumą, sąnaudų ir naudos analizė, įskaitant įvertinimą, ar yra tam tikrų kanalų, kuriuos turėtų siūlyti mokėjimo paslaugų teikėjai 4 straipsnyje nurodytos informacijos teikimo tikslais; ta analizė taip pat apima techninių galimybių įvertinimą vienu metu atskleisti šio reglamento 4 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytą informaciją apie visus bankomate arba pardavimo vietoje teikiamus variantus prieš inicijuojant kiekvieną operaciją;

h) mokėtojų galimybės blokuoti valiutos keitimo variantą, kurį siūlo šalis, kuri nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, bankomate arba pardavimo vietoje, ir pakeisti su tuo susijusius pageidaujamus nustatymus sąnaudų ir naudos analizė;

i) reikalavimo mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, jam teikiant valiutos keitimo paslaugas pavienės mokėjimo operacijos atveju operacijos tarpuskaitos ir atsiskaitymo metu taikyti valiutos keitimo kursą, kuris yra taikomas operacijos inicijavimo momentu, jei toks būtų pradėtas taikyti, sąnaudų ir naudos analizė.

2. 1 dalyje nurodyta ataskaita apima bent laikotarpį nuo 2019 m. gruodžio 15 d. iki 2021 m. spalio 19 d. Joje atsižvelgiama į įvairių mokėjimo operacijų ypatybes, visų pirma išskiriant bankomatuose ir pardavimo vietose inicijuotas operacijas.

Rengdama savo ataskaitą Komisija gali naudoti valstybių narių surinktus duomenis, susijusius su 1 dalimi.

[15] 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/518, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (EB) Nr. 924/2009 nuostatos, susijusios su tam tikrais tarptautinių mokėjimų mokesčiais ir valiutos keitimo mokesčiais (OL L 91, 2019 3 29, p. 36).

↓ 924/2009 (pritaikytas)

15 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. ⌦ 924/2009 ⌫ panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ⌦ ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę ⌫.

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja ⌦ 2021 m. balandžio 20 d. ⌫

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*